

Temps de sagraments (III). La confirmació

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Ja he començat la celebració de les confirmacions. Fins a principis de juliol, aniré recorrent algunes parròquies de la diòcesi per a administrar aquest sagrament a nois i noies entre 12 i 15 anys. La tarda de Pentecosta confirmaré adults que estan fent el curs Alpha.

Noto en l'actitud dels confirmands forts contrastos. N'hi ha que han fet un pas de fe personal i esperen el do de l'Esperit Sant expectants, amb el cor obert. Són conscients de la necessitat d'aquest do perquè llur conversió o llur creixement culmini amb un canvi de vida en totes les dimensions. Han entès i senten que el dia de la confirmació és un moment fundant que suposa un do molt gran i que inaugura un seguiment viscut a través de la pertinença a una comunitat —petit grup, eucaristia dominical i apostolat—.

La majoria, però, dels que confirmo simplement han superat els anys de catequesi despistats o absents i senzillament estan cristianament "a la lluna de València". Aquell dia estan, potser, més atents i encuriosits, però és cosa dels nervis del protagonisme.

Després del Concili vàrem fer l'opció de confirmar adolescents de 15 o 16 anys. Recordo que a Tàrraga, als meus 16 anys, es van confirmar més de 100 adolescents. Recordo també que, 10 anys més tard, quan vaig arribar de vicari a Mollerussa, encara em vaig trobar 80 nois i noies que s'hi estaven preparant. La caiguda, però, ja havia començat i fou imparabile. Quan la davallada o la desaparició es feia insuportable, vàrem fer l'opció de confirmar preadolescents de 12 ó 13 anys. Poc a poc, gairebé totes les parròquies han fet aquest pas i han aconseguit remuntar, ampliar la formació cristiana dels nois i noies i, en alguns casos, fer néixer un grup d'adolescents. Amb tot no podem estar satisfets ni de lluny.

Bo i mantenint el que tenim, hem d'apostar pels pares d'aquesta jovenalla: aconseguir que participin a un curs Alpha, a un recés d'Emmaús o a un curs Nova Vida. Hem de tenir al cap, quasi obsessivament, que el principal objectiu de la catequesi de preparació al sagrament ha de ser aconseguir que els pares visquin algun d'aquests primers anuncis. Si a més, ja gaudim d'una eucaristia dominical viva, amb una acollida càlida, amb una predicació querigmàtica, convé invitar-los-hi, junt amb els seus fills, cada diumenge. Hi pot ajudar el fet de situar la catequesi el diumenge al matí i convocar també aquests pares a una mena de trobada acollidora on es creïn les condicions de possibilitat per a una invitació significativa als esmentats cursos o recessos.

